

Усравкка

Калав

Тастан килнӗ таватӑ ют сын кӳршӗсем патӗнче тӗрмешнине Алеша урамра сӑнаса тӑрать. Хусисем пурӑнма тахсанах хулана куҫса кайнӑ. Пӳрчӗ миҫе сул ӗнтӗ пушах ларать. Халӗ акӑ палламан арсынсем ӑна салатса таҫта илсе каяҫҫӗ. Малтан вӗсем хӑмасемпе хӗреслесе ҫапнӑ чӳречесене уҫрӗҫ, кантӑкӗсене кӑлара-калара илчӗҫ, халӗ авӑ пӳрт тӑррине витнӗ тимӗр листисене сӳме пуҫларӗҫ.

— Эй, ачам, кил-ха кунта! — кӑчӑк туртса чӗнчӗ Алешӑна арсынсенчен пӗри, ҫӳлте тӑраканни. — Ме-ха, тыт, — терӗ вӑл. Чӗркуҫленсе ларчӗ те мӗнпур кӗлеткипе аялалла ӱпӗнсе чупса пынӑ Алеша енне аллине тӑсрӗ. Ывӑҫӗнче темскер, чӗрӗскер, йӑшӑлтатать.

— Тыт, ан хӑра. Кӑвакарчӑн чӗппи вӑл.

Чӑнах та, кайӑк чӗппи иккен, анчах шутсӑр имшерскер. Тӗкӗ ҫук, ӱчӗ пӗркеленчӗк, те хӗрлӗ, те кӑвак темелле ӑна. Ҫапах алӑра йӑшӑлтатать хӑй.

— Пичче, мӗн тумалла ман унпа? — пуҫне каҫӑртса ыйтрӗ ҫакӑн пек парне кӗтмен ача.

— Усра, ҫитӗнтер.

Алеша мӗнле ҫитӗнтермеллине ыйтса пӗлесшӗнчӗ, анчах арсын тек калаҫса тӑмарӗ, ҫавӑрӑнчӗ те мӑлатукӗпе тем шаккама тытӑнчӗ.

Йӗкӗр ывӑҫӗнче вӑйсӑррӑн хуҫкалakan пӗчӗк ӑша чӑмаккана Алеша килне илсе таврӑнчӗ, картишне ячӗ. Мӗн тумалла ӗнтӗ халӗ унпа? «Хырӑмӗ те выҫӑ пулӗе, анчах мӗн ҫитермелле? Анне кӗҫех ӗҫрен килмелле-ха. Вӑл пӗлетех», — шухӑшларӗ ача. Лӑпланса вӑл каллех пӗчӗк чӗпӗ умне пӗшкӗнчӗ. Ытла та имшеркке ҫав, хальлӗхе

йёркеллэ утма та пултараймасть. Авă каллех тăрнса кайрĕ шеремет.

— Эсĕ ан хăра, ан тар манран. Эпĕ кўрентерместĕп сана, — мăкăртатрĕ вăл. — Пирĕн патра ўсĕн. Çунаттусем çирĕпленеççĕ акă, вара пăр-р вĕсетĕн те каятан аста кирлĕ унта. Эпĕ чармастăп. Яту çук-и-ха санăн? Апла пулсан, — ача кёске самант шухăшласа тăчĕ, — апла пулсан... Кăвик пул. Юрать-и?

Ансăртран Алеша ўпле умёнче хускалмасăр ыртакан Караç çине пăхса илчĕ. Темшĕн-ске кайăк чĕппи çине тĕлленĕ тăватă ураллă тусĕн куçсем килĕшмерĕç апа. Акă йытă сăнчăрне чанкăртаттарса илчĕ, васкамасăр утса пычĕ те Кăвик çинчен куçне вĕçертмесĕр сиввĕн хăрлатса ячĕ.

— Караç, — терĕ Алеша апа пўрнипе хаяррăн юнаса. — Юрамасть Кăвике тивме! Илтетĕн-и? Юра-масть!

Хайпе сапла сиввĕн каласнăшăн кўреннĕ Караç пуçне аяккала пăрчĕ. «Юрамасть пулсан юрамасть пултăр. Ухла мар, кăшкăрмасăрах апа», — терĕ унăн ўпкелекен пичĕ-куçĕ. Йытă парăнчĕ, савăрăнчĕ те хайĕн малтанхи ыраппе кайса ыртрĕ.

Сапах йăлăхтарать картишĕнче вĕçĕмсĕр пĕччен ларма. Темшĕн-ске амăшĕ те халиччен ёçрен килмерĕ. Йĕкĕреш суралнă Нюшка пур-ха. Урамран чупса кĕрсе Кăвик çине пĕр хушă аякран пăхса тăчĕ вăл, анчах Алеша кăштах ларха тесенех вĕлт савăрăнчĕ те тухса сирпĕнчĕ. «Юрĕ, эпĕ те кирлĕ пулăп-ха. Аса илтерĕп ун чух паянхине», — ашĕнче кўренсе шухăшларĕ ача яркан тăванĕ çинчен...

Ах, ытла та тунсăх-ске картишĕнче пĕччен ларма.

— Караҫ, вәрҫатән-и мана паҫәр кәшкәрнәшән?
— пырса ларчә Алеша тусә патне. — Ан ҫиллен.
Юрать-и? Эпә юрататәп сана.

Йытә каҫарнине пәлтерсе әна питәнчен ҫуласа
илчә.

Ҫав самантра пұрт тәррине темиҫе кәвакарчән
пырса ларчә. Унтан вәсенчен иккешә картиш
варринче хускалмасар ларакан пәчәк чәпә патне
вәҫсе анчәҫ.

— Караҫ, шәп вырт, ан хускал, — пәшәлтатрә
Алеша тусне мәйәнчен ыталаса. — Кусем пирән
Кәвикән ашшәпе амашә пулас...

Асла йытә, әнланатәп сана тенән, хулен
нәйкәшса илчә ҫеҫ. Вәҫсе аннә кайәксем йәри-
тавра асәрхануллән пәхса илчәҫ. Чәппи вәйсәр
урисемпе тайкалана-тайкалана утса пырсан
вәсенчен пәри пуҫне ун енне пәкрә те ҫаварне
карчә. Вара — акә тәләнтермәш! — Кәвик пәр
тәхтамасәр сәмсине карнә ҫавара чиксе ячә,
тәрткелешрә, турткалашрә, пәр ури ҫинчен теприн
ҫине пуҫкаласа тапәлтаткаларә, юлашкинчен
тәсәлакан шура шәвеке сәмси тәрәх юхтарса пуҫне
ирәке каларчә. Каярахпа пәлчә Алеша:
кәвакарчансен пәчәк чәпписене ҫитермелли апачә
пәсехере иккен. Шура тәслә пулнәран-ши, әна
кәвакарчән сәчә теҫсә.

Хыраме тәрантарсан Кәвик пәчәк чәмаркка
пулса хутланса ларчә, тәләрсе кайрә пулас,
хускалмарә. Алеша сарайәнчен машина илсе
тухрә, пәчәк кәреҫеппе әса-әса пикенсех хайәр
тиеме тытәннәччә, сасартәк кәтмен харушләх
сиксе тухрә.

Пахча енчи лутра сарай ҫинче Мәруш кушак
курәнчә. Ҫивәч куҫеппе картишәнче мән пурри-
ҫуккине хәвәрт пәхса ҫавәрәнчә те хутланса
ларакан кәвакарчән чәппине курах кайрә. Мәруш
пәр тәхтамасәр малтан ҫывәхри вутә шаршанә
ҫине ҫәмәллән сиксе анчә, унтан — кил картине.

Таватā ури сине лāпчāнчē те симēs куcне
ялтāртаттарса Кāвик патне хуллен, шāппāн
йāпшāнса пыма пусларē.

— Хав! — хаярран янрарē силлес сасā. — Хав!
Ан тēкēннē пултар!

Лекетчē-ха сātкāн вāрā-хураха, анчах Мāруша
Караc сāнчāрē кēскерех пулни сālчē. Сакна кētмен
кушак каялла сикрē, сурāмне пēкē пек аврē, хūрине
юпа пек тāратрē, йытā енне сивēч шālēsене
хāрушшāн йерсе, хаяррāн чашлатса ячē.

— Х-х-х!.. Сана мēн ēc пур кāвакарчāн
чēппипе? — терē пулас вāl.

Анчах тивме хāймарē. Алеша чупса пынине
курсан пўрт айнелле вирхēнчē сесc.

Савāннā ача каллех тусне пырса ыталарē.

— Мēнле маттур эсē, Караc! Тавтапуc сана!
Унсāрāн йātса таратчē вēt сātкāн Мāруш пирēн
Кāвике.

Унтан ача пусне телейлē шухāш пырса кēчē.

— Караc, эпē халē урама каятап. Мана унта
юлташсем кēтесcē. Сыхла эсē Кāвике, никама та
кўрентерме ан пар. Уншāн эпē сана кaсхине
какайпа хāналап. Аннерен ыйтатāп сесc. Вāl лайāх,
ырā кāmāллā. Сана юратать.

Урама выляна чух та Алеша кил картинче
юлнā имшеркке, хўтēsēр кайāк чēппи cинчен
манмарē. «Караc тивмерē-ши āна?» — темиce
хутчен те пыра-пыра кēчē пуca шиклē шухāш. Cук,
сывах, чиперех ларать. Ёнтē Кāвикшēн шикленме
кирлē мар. Мāруш тек cывāха пыма та хайимē ун
патне. Мēншēн тесен халē āна Каруc хураллать.

Кaс пуласпа кāвакарчāн ушкāне каллех пўрт
тāррине пырса ларчē, иккēшē каллех картишне
вēsсе анса чēппине тāрантарчēs. Пēри ситерет,
тепри тимлēн йēри-тавра пāхса тāрать. Хураллать
ēнтē юлташне тēрлē харушлāхран. Cук, ахалех
иккēленчē Алеша Караc пирки. Йытā Кāвике те
тивмерē, cывāхах вēsсе анакан кāвакарчāнсене те

хәратмарё. Хёвел анса сәнталак сулхайнлатсан сара ўтлө Кәвик хәех Караç еннелле тёнкёлтетрө. Темле майпа сисрө вәл ун патёнче әша тупасса. Сывхарчө те пусөпе сөмсе лапсәркка сәмлә кёлеткене перёнчө. Караç та әнланчө әна, ачашшән суласа илчө те сывәхах кусса выртрө.

— Усрава илнө вәл әна. Уплере юнашарах выртассө, — илтрө Алеша ирхине ашшён хаваслә сассине. Ашшөпе амәшө кам синчен каланине ача әнланчө, кулса ячө те каллех тутлә ыйха путрө.

Сапла ўсрө Кәвик. Кәвакарчәнсем чылай вәхәт пөчөк чөппине кашни кунах пыра-пыра тәрантарчөс. Сынсем те, пысәк йытә та пөчөк чөппе күрентерменнине курчөс пулин те асәрхануллә кайәксем вөсене нихәсан та хәйсен сывәхне ямастчөс. Яланхи пекех, вөсем ушкәнпа вөссе пырассө, картишне иккөн анассө. Пөри тәрантарать, тепри әна хураллать.

Ёнтө Кәвикөн илемсөр сара ўчө малтан сөмсе мамәкпа, унтан чән-чән төкпе витөнчө, урисем сирөпленчөс. Суртсем сине час-часах пырса ларакан кәвакарчәнсем кил картине анма пәрахрөс. Кәвик килти чәх-чөппе сапса панә тырә-пулла сәха-сәха сөмө пусларө. Уйәх иртрө-и, иртмерө-и, пөр хөвеллө сүтә ир усравкка кайәк суначөсене сарчө те вәр-р сөкленсе пүрт тәрринче ларакан юлташөсен ушкәнне вөссе хәпарчө. Түрех пәрахса каймарө вәл хәй ўснө картиша. Пөр-икө хут анчө, чәхсөмпе те апат сирө, Караç сывәхне те пыра-пыра ларчө.

Сапла икө-висө кун иртрө. Унтан Алеша әна кусран сухатрө. Темле тилмөрсө пәхсан та сывәхри кәвакарчәнсем хушшинче вәл хәйөн усравккине паллаймарө, темле ачашшән чөнсен те Кәвик ушкәнран уйәрәлса тек картишне анмарө. Йытә хуллен найкашнине илтсен сөс вәл вөссе килнө кайәк ушкәнөнче Кәвик та пуррине әнланса

илетчӹ. Каярахпа Караҫ та пӗчӗк тусне чӗнме пӑрахрӗ, вӑл та паллайми пулчӗ пулас.

Нестерова, З. Усравка : [калав] / З. Нестерова // Чӑваш литературин антологийӗ. – Шупашкар, 2015. – [Т. 4] : Ача-пӑча валли сырнӑ хайлавсем. – С. 197-198.